

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Zbigniew Strus

ze skargi powoda o wznowienie postępowania

w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 2 czerwca 2006 r., sygn. akt I ACa (...)

w sprawie z powództwa I. L.

przeciwko Jarosławowi Adamowiczowi - Komornikowi Sądowemu Rewiru III przy Sądzie Rejonowym w R. i Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego w R.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanego J. A. - (...) Towarzystwa Ubezpieczeń SA w R.

o odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 stycznia 2008 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 20 kwietnia 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

1. **oddala zażalenie;**
2. **oddala wniosek J. A. - Komornika Sądowego Rewiru III przy Sądzie Rejonowym w R. o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego;**
3. **zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Rejonowego w R. kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

W skardze z dnia 6 grudnia 2006 r., uzupełnionej pismami z dnia 12 grudnia 2006 r., z dnia 14 grudnia 2006 r., z dnia 27 grudnia 2006 r. oraz z dnia 1 lutego 2007 r., I. L. wniósł o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego 2 czerwca 2006 r., I ACa (...), którym utrzymano w mocy wyrok Sądu Okręgowego w R. z dnia 26 września 2005 r., I C (...). Jako podstawę wznowienia wskazał nowe dowody (art. 403 § 2 k.p.c.) w postaci zeznań świadków i odpisów dokumentów.

Postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę I. L. o wznowienie postępowania. W uzasadnieniu podkreślił w szczególności, że skarga podlega odrzuceniu, ponieważ nie została oparta na ustawowej podstawie wznowienia, bowiem powołane przez skarżącego okoliczności faktyczne i środki dowodowe nie wyczerpują dyspozycji art. 403 § 2 k.p.c. Po pierwsze, okoliczności dotyczące urządzeń zlokalizowanych na działce nr (...)/3 były skarżącemu znane przed zamknięciem rozprawy apelacyjnej. Po drugie, okoliczności i dowody mające świadczyć o bezprawnym zachowaniu komornika i jego zмовie z syndykiem sprowadzają się jedynie do przedstawienia związku zachodzącego między pewnymi faktami a rozpatrywaną sprawą. Po trzecie, powołane w skardze okoliczności i środki dowodowe nie mogły mieć wpływu na wynik sprawy. Po czwarte, w skardze odwołano się również do dowodów, które nie istniały w czasie procesu, lecz powstały później.

I. L. zaskarżył w całości postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 20 kwietnia 2007 r., zarzucając naruszenie art. 403 § 2 k.p.c. oraz polemizując z wymienionymi ustaleniami. Dnia 12 grudnia 2007 r. skarżący wniósł o zawieszenie postępowania zażaleniowego do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego w Prokuraturze Rejonowej dla Miasta R. (w związku ze zgłoszeniem przez skarżącego zawiadomienia o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez komornika przy Sądzie Rejonowym w R.) oraz o dopuszczenie kolejnego dowodu z dokumentów. Dnia 7 stycznia 2008 r. skarżący wniósł o wyznaczenie innego terminu posiedzenia przez Sądem Najwyższym w celu umożliwienia mu przedstawienia operatu szacunkowego nieruchomości oznaczonej jako działka nr (...)/3.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie wniesione przez pełnomocnika skarżącego nie zasługuje na

uwzględnienie. Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c., podstawą wznowienia postępowania jest m.in. późniejsze wykrycie takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Należy w związku z tym podkreślić, że według tego przepisu możliwość powoływania nowych faktów i dowodów jest ograniczona jedynie do tych okoliczności i środków dowodowych, które istniały już w okresie trwania zakończonego postępowania, zaś środek dowodowy, powstały po uprawomocnieniu się wyroku, nie stanowi prawnej podstawy do wznowienia postępowania (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 października 2005 r., IV CZ 96/05, niepubl.). Tymczasem, jak trafnie wykazał Sąd Apelacyjny, a czego skarżący skutecznie nie zakwestionował, powołane przez skarżącego okoliczności faktyczne i środki dowodowe albo były mu znane przed zamknięciem rozprawy apelacyjnej, albo też nie istniały w czasie procesu, lecz powstały później. W okolicznościach niniejszej sprawy nie miała zaś miejsca sytuacja, gdy określona okoliczność była znana stronie postępowania, lecz dopiero po jego prawomocnym zakończeniu nastąpiło wykrycie mającego ją wykazać środka dowodowego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2007 r., II CZ 5/07, niepubl.). Poza tym Sąd Apelacyjny prawidłowo ustalił, że nawet dokonanie odmiennych ustaleń, które mogłyby być dokonane z uwzględnieniem wskazanych przez skarżącego dowodów, nie miałyby wpływu na wynik niniejszej sprawy, w której powód nie udowodnił przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej komornika, zwłaszcza szkody i normalnego związku przyczynowego.

Zgodnie z art. 177 § 1 pkt 4 k.p.c., sąd może zawiesić postępowanie z urzędu, jeżeli ujawni się czyn, którego ustalenie w drodze karnej lub dyscyplinarnej mogłoby wywrzeć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy cywilnej. Skarżący w piśmie z dnia 12 grudnia 2007 r. nie wykazał, aby postępowanie karne, prowadzone przez Prokuraturę Rejonową dla Miasta R. w związku z zarzucanym usunięciem z akt komorniczych operatu szacunkowego dla działki nr 45, ani też z teścia tego operatu, miało mieć związek z niniejszą sprawą cywilną. Z tego powodu wnioski skarżącego z dnia 12 grudnia 2007 r. i z dnia 7 stycznia 2008 r. nie zasługiwały na uwzględnienie.

Zażalenie podlegało więc oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 2 i 3 k.p.c.